

porasch, a nedejaš se žeden šobu brasch, kotaremž se take nespodoba.

Robinsonu se taka swěrnoscź a dobra rada dère spodobascho a won napisa take hustawěna:

Štož zo na mojej kúpe bydlišch a schyčne dobroty na nej hužywašch, ten dej slubišch, až zo take hustawěna swěrne žaržasch: 1) Won dej kněsu teje kupy we wschytnych wězach bysch poškufchny. 2) Dej pilne, nuchterne a pozne žyweće wjasčź. 3) Nicht nedej se s drugimi wažišch a winikojstwo měšch, ale mali něcht šjaržbu, ten dej ju tomu kněsu teje kupy předk nasečź. 4) Schyčno žěto stańo se k lěpšchemu schytnych, tež dej kuždy ja kněsa teje kupy wojowašch, bužoliz to třebne. 5) Deje schyčne ja jadnogo a jaden ja wschytnych stojasch pscheschiwo tomu, kenž take dobre hustawki pschestupijo, a deje jogo sašej k poškufchnosczi sporasch abo s kupy hugnasch. — Kuždy jo napominany, ab sebe take hustawěna dère pschemyšliš a zoli se po nich žaržasch, tež podpisaš. To jo moja wola. — — — Robinson.

Ten Španiški dejascho něto te hustawěna do šwojeje režy pschestawišch a potom pero a tintwu šobu wsěšch, ab mogli se tam hupodpišowašch. Wonej hubrašchtej sebe něto ten lěpšchy zošn a hudašchtej se na drogu.

Šěšch: „Ale běšcho ga ten zošn ja telik luži doščź wěliki?“

Štan: Ně, wonej šchěšchtej s nim jan až tam jěšch. Šslědk ga možachu we wělikem zošne jěšch, kotryž hyschczi tam mějachu, a ten běšcho dobry. Wonej wesešchtej doščź